№ 93.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 23. LISTOPADA 1801 ROKU W SOBOTĘ

z Petersburga V. S. 12 Listopada.

Woysk Dońskich Półkownik Denisów 11, Esaułowie, Serbinów i Zełtonożkin przyięci do służby. Szef Butyrskiego muszkietyerów regimentu Generał Maior Małyszkin; Szef 4 strzelców półku Generał Maior von Bradke na własną prośbę uwalnia się od służby z mundurem. Zastąpi mieysce pierwszego od armii Generał Maior Talizin 3; mieysce drugiego od armii Generał Maior Baggowut. Uwalniaią się od służby: Włodzimirskiego regimentu muszkietyerów Maior Czygorew; woyska Dońskiego Generał Maior Pozdieiew, Półkownik Nelentiew 1. — Tayny Konsyliarz bywszy Orenburgskim Gubernatorem Cywilnym Xiąże Barataiew przez wzgląd na 45 letnią bez przygany służbę otrzymał pensyą dożywotnią gaży całey. Kiiowski Policmeyster Nadworny Konsyliarz Maximowicz uwolniony od obowiązków, które pełnił przykładnie według świadectwa zwierzchności, mieć będzie pensyi dożywotniey 450 rubli na rok. Ober Sekretarz 3 Departamentu Senatu Szyszkow uwolniony dla niezdrowia, mieysce iego zastąpi Kolleski Konsyliarz Tichomir. Stanu Konsyliarz Protopopow znayduiący się w Moskwie przy Herodyi dla wieku podeszłego uwolniony z pensyą dożywotnią gaży całey. Maior Żukowski dziś Nadworny Konsyliarz użyty będzie do interessów cywilnych przy Noworossyiskim Gubernatorze woiennym Generale Kawaleryi Michelsonie. Smoleński Gubernator Cywilny Aktualny Stanu Konsyliarz Fiedorow na własną prośbę dla starości uwolniony, za 42 letnią służbę otrzymał pensyą dożywotnią gaży całey; mieysce iego zastąpi Aktualny Stanu Konsyliarz Gedeonów. Nowohorodzki Gubernator Cywilny Obolianinów uwalnia się od służby, mieysce iego zaymie Aktualny Stanu Konsyliarz Mitusów. Nowo ustanowioney w Litwie Gubernii Gubernatorem będzie Aktualny Stanu Konsyliarz Koszelew; na mieyscu zaś iego Tobolskim Gubernatorem Cywilnym Aktualny Stanu Konsyliarz Hermes.

z Wiednia 18. Listopada.

Mieszkańce Constantinopola kosztować zaczeli owoców pokoiu na wschodzie przywróconego Angielskim orężem. Z Alexandryi i innych portow Egiptu zawiiaią codziennie do stolicy Tureckie i Greckie okręta, na których Kapitan Basza opócz kraiowych produktów, przysłał Wielkiemu Sułtanowi 200 kies monety złotey i ſrebrney w Cairze wybitey po wydarciu miasta z rąk Francuzkich. Monarcha całą ſummę na znak ukontentowania, nic z niey nie zatrzymuiąc dla siebie, rozdał między Sułtanki, reszta się dostała dworakom, i familii Wielkiego Admirała. Małżonka Lorda Elgin otrzymała w podarunku kitkę bryllantową; świcie poselskiey dano wiele pierścieniów, kosztowne futra, tabakiery. Półkownik Abercromby ſyn zabitego Generała, policzony iest w poczet Kawalerów pierwszey klassy orderu Xiężycowego, który na wstędze ponsowey ma bydź noszony. Chciał Sułtan wdzięczność należną Oycu okazać ſynowi wstępuiącemu w ślady iego. Odpowiadaiąc podczas audyencyi publiczney Lordowi Elgin użył nayczulszych wyrazów na pochwałę męstwa morskich i lądowych woysk Brytannii Wielkiey; i zapewnił że odzyskanie Egiptu na wieki Ottomanie zachowaią w pamięci. Angielscy Officyerowie maią urządzić morską u Turków potęgę i stanąć na iey czele. Jak tylko do Constantynopola powróci Kapitan Basza, Dywan zatrudni się ułożeniem proiektu na poskromienie Passwana Oglou i tylu innych buntowników; wykonanie wielkiego zamiaru Admirałowi Hussein będzie poruczone.

Na początku t. m. wielki był rozruch w Semlinie i Belgradzie. Na wyspie woienną zwaney zgromadziła się kupa rozboyników. Natychmiast z naszey strony wszelką gotowość uczyniono do wytępienia ludu ſwawolnego. Zaczyna się bitwa; raniony Harum Basza łotrów naczelnik; wielu poległo; inni nocną pokryci ciemnością uciekli. Ztąd w Belgradzie trwoga; bramy zamknięto, armaty zatoczono, garnizon pod bronią stanął; rozumieiąc że miastu grozie my. Cesarski kommendant wysłał tłumacza do Baszy z zapytaniem: coby ta ostrożność znaczyła? Po wielu trudnościach przyięty do Belgrada, nie rychło ztamtąd mógł powrócić; ponieważ Turcy lękaiąc się attaku, podeyrzliwemi byli. Przekonali się nakoniec o prawdzie. Inna ieszcze iest przyczyna, że bramy miasta przez kilka dni ſą zamknięte. Belgradzki Basza zwołał ſwóy Dywan; gdzie na bogatym tronie zasiadłszy, iako reprezentant Monarchy swoiego, czytać kazał ferman niedawno przysłany z Constantinopola; ten iak słychać, mniey pomyślny iest dla Janczarów; usiłowali przeszkodzić ogłoszeniu naywyższych roskazów buntownicy, grożąc śmiercią Baszy; czekamy wkrótce wiadomości o dalszych przypadkach.

Cesarz Jmć chcąc wysłuchać prośby poddanych ſwoich, roskazał, azeby odtąd w każdą srzodę wolny do Tronu był przystęp każdemu; Sobota iest przeznaczoną na audyencye Posłów zagranicznych. — Konsyliarzowi Stanu Champagny kommunikowano dekret Cesarski o deputacyi Seymowey, którey powinnością będzie dopełnić traktat Lunewilski.

z Londynu 13. Listopada.

Stadhuder Xiąże d' Orange (o którego przybyciu do Hamburga iest wiadomość) wyieżdżaiąc do Niemiec przesłał notę Lordowi Hawkesbury, którey treść kładniemy. Ponieważ między Francyą i W. Brytannią pokóy iest podpisany, obowiązkiem iest Xiążęcia przełożyć Królowi Jmci myśl i chęci ſwoie. W r. 1795 zawoiowanie Hollandyi przez Francuzów przymusiło Sztadhudera z familią wyiechać za granicę. Łaskawie przyięty od Króla Jmci, znalazł w Angielskim narodzie gościnność, opiekę, wsparcie, i pomoc, z Hollendrami wiernemi Oyczystemu prawu. Ośmielony Xiąże przypomniał obowiązki traktatem r. 1788 przez Anglików przyięte, gdy Dwór Londyński gwarantował dziedziczny Stadhuderat Domowi Orange. Lecz przeciwny los woienny wszystko wspak obrócił. Póki woyna trwała, mógł mieć nadzieię Stadhuder. Pokóy podpisano; niema w nim warunku żadnego dla Xiążęcia; musi więc ſam ſwóy interes przypominać i polecić potężney protekcyi Króla Jmci; niech Wielka Brytannia traktat ostateczny w Amiens podpisuiąc

nie zapomni Domu Orange, wiernych iemu Hollendrów, którzy tak wiele cierpią za Oyczyznę; przywiązanie do praw starodawnych, i traktatów od r. 1674 łączących interessa Batawskie i Angielskie. — Dzień otwarcia w Amiens kongressu naznaczony nie iest; Margrabia Cornwallis i Józef Buonaparte maią tam okazywać nadzwyczayną wspaniałość i przepych; nie wiemy co mysli nieprzyiaciel; z naszey strony poiednanie się iest rzetelne bez obłudy; rząd wyznaczył Agenta Jackson, który w Amiens podpisać powinien traktaty handlowe.

Trzeba ieszcze cokolwiek powiedzieć o ſprzeczkach Parlamentowych. Windham rzecz ſwoią powiedział nadzwyczay wymownie. Postać iego i głos przenikaiący przypominał starodawnych proroków, którzy wybranemu ludowi przepowiadali niewolę, i upadek świętego Kościoła. Słowa iego uczyniły wielkie wrażenie na umysłach; widzieliśmy, naybardziey młodzieńców łzy wylewaiących; zdawało się każdemu, jakoby Windham grob iuż otwierał, w którym Oyczyzna zawartą wkrotce bydź miała na wieki; tak silnie opisywał niebespieczeństwo nad nami wiszące, pokazuiąc, czego Anglików nauczyć mogą Francuzi słowem i przykładem; do iakiey przyiść potęgi na morzu, bespieczni na lądzie. Dali nam imie Cartagińczyków nieprzyiaciele; siebie mienią następcami Rzymian; niema u nich moralności i religii &c. Słowem rzecz Windhama godna czytania; lecz kilkogodzinną mowę trudno nawet w treści tu pomieścić. — Lord Hawkesbury odpowiadaiąc na zarzuty, ſam wyznał że pokóy uczciwy iest dla nas, nie chwalebny. Można było cokolwiek uczynić dla Stadhudera, gdyby Król Pruski nie odstąpił umowy r. 1788 zawartey, a nowey z nieprzyiacielem nie podpisał względem przyszłego losu Batawów. Król Jmć Sardyński od r. 1796 iest zprzymierzeńcem Francuzkim. Na zarzut Windhama, żeśmy o emigrantach wiernych Domowi Burbońskiemu zapomnieli, nic nie odpowiedział Minister. Oświadczył nakoniec, że od rewolucyi, która Tron Stuartów r. 1688 [illegible] iest naypożyteczniejszy. W Riswick niceśmy nie zyskali; w Utrechcie dano nam Gibraltar, Minorkę, Acadią; w Aix la Chapelle nic zgoła; w Paryżu r. 1763 wzieliśmy pustą Canadę, Floridę, i wysp małych kilka; w Paryżu r. 1783 stracilismy Amerykańskie osady. Floridę, Tabago.

Addington doniosł, że dzierżawy Królestwa Portugalskiego nietknięte zostaną; Regent płaci wielką summę Francuzom; listy Lisbońskie wzmiankuią o 30. lub 20. millionach cruzadów; każdy pół trzecia liwra. — Generał Moore i Sidney Smith z Egiptu przybyli, donoſząc o kapitulacyi Alexandryiskiey, powrócie bliskim armii i flotty do Europy. Powiadaią że z 24. tysięcy chorych Turków i Anglików, ledwie 1700. umarło w ſzpitalach; między innemi było 400. zarażonych morowém powietrzem, z których 300. jest zdrowych. Ciż sami Officyerowie nam dali wiadomość dokładną o potędze Francuzkiey, naſzey i Tureckiey w Egipcie. Generał Menou 1. Marca miał blisko 30. tysięcy ludu. Z tych 3. tysiące w rozmaitych utarczkach i miastach zagarnelismy w niewolę przez 6. miesięcy woiuiąc; tysiąc w boiu poległo; tysiąc z ran i chorob umarło; z Cairu Belliard wyprowadził głów więcey 13. tysięcy; z Alexandryi Menou blisko 12. tysięcy; między innemi liczono cywilnych osob 4. tysiące 700; Greków i Koptów 2. tysiące 500; miał więc Menou zaczynaiąc kampanią samych Francuzów 22. tysiące 500. Z naſzey strony Generał Abercromby wylądował na czele 16. tysięcy; późniey Hutchinson odebrał w posiłku blisko 10. tysięcy z Malty, Minorki, Gibraltaru, Anglii; 6. tysięcy przybyło z Indyi wschodniey; nie kładniemy tu morskiego ludu, na którego czele Sidney Smith lądem dokazywał; ani flotty Lorda Keith i Kapitana Baſzy; ani naostatek armii ladowey Wielkiego Wezyra, Mammeluków ettc. których liczba dokładnie wiadomą nie jest. Krótki ten rachunek pokazuie, iż rozrzuconym po garnizonach Francuzom nie podobno prawie było Egipt utrzymać.

Rachunki kupieckie dowodzą że od r. 1795 do Batawskich osad Berbice, Demarary, bliskich Surinam, wprowadzilismy murzynów 80. tysięcy; każdy z nich koſztował 80. FS; wydatki na polepſzenie rolnictwa kupienie gruntów, budowle, przystępuią do 4. millionów FS. Spodziewaią się Kolonistowie Angielscy, że im będzie wolno przynaymniey bydlęta z niewolnikami wyprowadzić, reſztę sprzedać. — Lord Whitworth pewnie posłować będzie w Paryżu, jak tylko traktat w Amiens podpiſzemy. — Wielu Francuzkich emigrantów otrzymało pozwolenie od Konsula pierwſzego powracać do Oyczyzny; między innemi Xiąże Choiseul, Hrabia Duras; słychać że inni którzy w służbie niektórych Mocarstw zostawali, będą wymazani z nieſzczęśliwego regestru — Po kapitulacyi Alexandryiskiey, fregaty Francuzkie w porcie stoiące, Justice, Causse, i okręt dawniey Wenecki od 64. armat, Turkom dostały się z podziału; Lord Keith zabrał fregaty: Regeneréé, Egyptienne, jedną korwetę. — Jest pogłoska że brat starſzy Pitta Graf Chatham zostanie Wielkorządcą osad naſzych w Indyi wschodniey na mieyscu Margrabiego Wellesley. Miasto Duńskie w Coromandelu Tranquebar d. 13. Czerwca Półkownik Campbell wziął bez odporu żadnego. Kompania Wschodnia na ułatwienie intereſsów swoich zaciągnąć chce długu 2. milliony FS; Minister zaś Addington potrzebuie 24 millionów. Pogłoska o nastepuiącey pożyczce sprawiła że papiery spadły dwóma procentami. — Z New York smutną wiadomość odbieramy, że gorączka żółtą zwana znowu w mieście panować zaczyna; wiele z niey osob umarło.

z Paryża 24. Listopada.

Zakończyła się porządnie uroczystość pokoiu d. 9; z rana deſzcz padał; ledwie o godzinie z południa drugiey słońce się pokazało; natychmiast ludu niezliczone tysiące napełniły rynki i ulice. Flottylla na Sekwanie śliczny widok czyniła; na jey czele płynął statek od portu Havre ofiarowany Konsulowi. Przestaniemy na wyliczeniu osobliwości niektórych co naybardziey nas w tym dniu bawiły: muzyka iaka naylepſza bydź mogła; Kościoł handlowi poświęcony pływał na rzece; kilka bram tryumfalnych, naypiękniey ſza przed wspaniałym domem inwalidów; Kościoł pokoiu na polach Elizeyskich; dwa inne naukom i rękodziełom święte; kilka teatrów; illuminowane zaś te wſzystkie budowle i całe miasto, koſztowniey i gustowniey, niżeli się kiedy w Paryżu widzieć zdarzyło. Jaśniały wſzędy napisy: Buonaparte, Konstytucya, wolność, pokoy, ſzczęśliwość, nauki, kunſzta, obfitość, handel, rolnictwo. Nie małą tey uroczystości ozdobą były manewry; liczne i dobrane woysko z gwardyi Konsułowskiey i kilku lepſzych półków złożone reprezentowało bitwy, attaki, odwróty, ſzturmy, oblężenia. Lecz za danem hasłem ustaie woyna i nienawiść; nieprzyiaciele rękę sobie podaią; idąc razem do Kościoła pokoiu; tu hymn śpiewany wyrażał wdzięczność nie wygasłą narodu całego armiom republikantskim, które męstwem, cierpliwością, i krwi przelewem dały Francyi wolność i pokóy; nie przepomniał Poeta naywyżſzego rządcę, który na woynie ſzczęśliwy, w negocyacyach biegły, w administracyi dóyrzały, koniec cierpieniu współziomków położył.

Nikt podczas tey uroczystości nie używał koni i poiazdów, wyiąwſzy samego tylko Margrabię Cornwallis. Prezentował się pierwſzemu Konsulowi, odwiedził Ministrów, Posłów, Generałów; za kilka dni do Amiens wyiedzie. — Fabrykanci miasta Lyonu ofiarowali pierwſzemu Konsulowi mundur haftowany koſztownie; przyrzekł starać się usilnie o wskrzeſzenie handlu ich i rękodzieł. — Generał Leclerc i Stanu Konsyliarz Benezech do Brest wyiechali; pierwſzy zabiera żonę do S. Domingo; ztąd wnosić chcą niektórzy, że woyny domowey z Gene-

 

rałem Toufsaint nie będzie. — Po wfzystkich portach dawne okręta, i późniey na nieprzyjacielu zdobyte, kupcy, i korsarze naprawuią do żeglugi; cieśle i inni rzemieślnicy, którzy w czasie woyny sposobu do życia prawie nie mieli, dziś wiele zarabiaią. — Ciekawi i znaiący się oglądaią posąg Konsula pierwfzego, stop 13. wysoki; zrobiony przez snycerza Turyńskiego Comolli; wyobraził rycerza po odniesionem zwycięztwie fzpadę do pochew kładącego. — Generał Leopold Berthier przybywfzy do Marseilli za roskazem Konsula z Generałem Cervoni oglądał półbrygady: 2. 41. 69, legion Koptów i Greczynów, niedawno z Egiptu przybyłe, które iuż kwarantanę zakończyły. Po rewii oświadczył, że rząd wdzięczny jest rycerstwu zą karność, męstwo, i stateczność okazaną w Egipcie, którego bronili, póki mógł bydź bronionym, ciefząc się teraz z fzczęśliwego do Oyczyzny powrotu armii Wschodniey.

Przyfzła wiadomość o śmierci Biskupa Adran w Cochinchinie. Urodził się w Pikardyi; zakończywfzy tu nauki, w r. życia 24. pofzedł na mifsyą do wschodu; praca i zasługa wyniosły go na dostoyność Biskupią. Królowi Cochinchiny ulubiony był pierwfzym Ministrem. Gdy bunt powstał w kraiu, Anglicy handel sobie przywłaszczyć chcieli. Adran z Królewskim synem r. 1787. przybył do Paryża posiłków fzukaiąc; otrzymał garstkę ludu, i za jey pomocą uskromił rokofzanów. Przez wdzięczność chciał z Francyą pisać handlowe traktaty; rewolucya wfzystko pomiefzała. Umarł w roku przefzłym, żałowany powfzechnie. Król z gwardyą 12. tysięczną, 120. słoniami, i całym ludem uczcił pogrzeb jego; mieszkańce różni religią obyczaiami, językiem, fzacowali tego Biskupa. Wystawiono jemu wspaniały monument; w sercach Indyanów trwalfzy mieć będzie. Byłem, powiadał przed skonaniem, fzacowany od Królów, poważany od panów, czczony i wielbiony od narodów; wfzystko dziś niknie; ani tego żałuię; śmierć da wieczny odpoczynek. Powiedź Królowi, rzekł obróciwfzy się do lekarza, że zchodzę ze świata spokoynie; niech wie iż Europeyczykowie umieią równie żyć i umierać. — Dla uczonego Volta institutum narodowe pod prezydencyą Konsula pierwfzego, i za jego wniesieniem, wybić kazało medal złoty, w nadgrodę ciekawych doświadczeń o wiadomym Galwanizmie; zalecono kilku innym Fizykom też same powtarzać i nowe czynić. — Między innemi Officyerami których Generał en chef Leclerc zabrał z sobą do S. Domingo, znayduie się Szef brygady Netherwood, Adjutant Konsula, Szwed rodowity.

z Hagi 10. Listopada.

Dnia wczorayfzego G. Victor i Ambafsador Semonville uroczyście obchodzili tu święto pokoiu. W woysku Francuzkiém niespodziewane porufzenia widzieć się dały; garnizonom z Amsterdamu, Utrechtu, do Gorcum, Huesden, Gertruidenberg ciągnąć kazano; słychać, że liczna dywizya wypłynie do S. Domingo. To pewna, że 27. lekkiey piechoty półbrygada 3. tysiące żołnierza maiąca, za dni kilka w porcie Flefsingue siada na statki. Dziś ogłofzono umowę 26. Sierpnia między Generałem Augereau i Ministrem u nas woiennym Spoors podpisaną, 4. i 12. Września ratyfikowaną przez Konsula Buonaparte i rząd Batawski; treść oney kładniemy: 1. Zostanie u Batawów 5. półbrygad Francuzkich, każda od 2. tysięcy żołnierza, i 5. kompanii kanonierów, każda od głów 100. Odmienić korpusów nie wolno bez wzaiemney obu stron zgody. 2. Te półbrygady zostaną w kraiu jako posiłkowe, póki traktat z Anglią nie będzie podpisany. 3. W potrzebie ten korpus bydź może powiękfzony, na prośbę Batawów, za wspólną umową. 4. Woyska Francuzkie od rządu Batawskiego roskazy odbierać maią przez Ministra woiennego. 5 Gdy w garnizonach będą połączone z żołnierzem Batawskim, Officyer starfzy kommenderować powinien; jeśli zaś Officyerowie są równey rangi, kommenda przy Francuzkich zostanie. 6. Na żądanie rządu, Administratorów, Magistratów, gdy tego wyciągać będzie potrzeba utrzymania domowey spokoyności; żołnierz pomocy swoiey nie odmówi. 7. Bez poprzedzoney od rządu Batawskiego prośby, Woyska Francuzkie nic czynić nie mogą, chyba w przypadku gwałtownych buntów; przywróciwszy spokoyność, o wfzystkiém doniesie kraiowey zwierzchności. 8. Francuzi miefzać się nie powinni, do kłótni fzczególnych między obywatelami. 9. To woysko posiłkowe będzie pod sprawą Generała dywizyi, i trzech Generałów brygady. 10. Zołd każdemu opłacać się ma co miesiąc; na chorych wzgląd przyzwoity. 11. Zniesione są dwa warunki traktatów r. 1795. podpisanych, które Batawom zaręczały nadgrodę w Niemczech za Mastricht, Venloo; i Flandryą Francyi ustąpioną.

z Berne 5. Listopada.

Gdy się iuż zgromadziła część więkfza Senatorów; rozpoczeły się obrady pod prezydentem Dolder. Naprzód potwierdzono na urzędzie członki do władzy wykonawczey należące, jak było d. 28. Pazdziernika, elekcyą Konsyliarżów Stanu, rządców Cantonowych etc. odłożono do czasu późnieyfzego, daiąc czas do przybycia nieprzytomnym Senatorom. Komifsya z trzech mężów złożona ma podać proiekt, gdzie Senat ma zwyczayne odbywać obrady, i jaki w nich porządek zachowany bydź powinien. Prefektowie niektórych Cantonów z urzędu są złożeni; innych kilku dobrowolną wzieło dymifsyą; toż samo uczynił Minister skarbowy. Dnia wczorayfzego stało się według prawa rozwiązanie rady prawodawczey, przez list okolny od Senatu pisany do każdego z prawodawców. Było kilku Senatorów, którzy urzędu przyiąć ofiarowanego nie chcieli; następców dotąd nie obierano; ponieważ jest nadzieia, iż głosu wołaiącey o ratunek Oyczyzny posłuchaią. Woyska stoiące w Cantonach Schwitz, Ury, Unterwald zmierzaią do Zurich, Argow, i wielu mieysc innych gdzie nowym rewolucyom miefzkańce są nie chętni.

z Ratisbony 8 Listopada.

Przyszedł z Wiednia wyrok Cesarski; potwierdza Monarcha conclusum Rzeszy Niemieckiey stanowiące deputacyą na dopełnienie Lunewilskich traktatów; chociaż nie tylko czas ale nawet mieysce obrad wspomniane nie iest; nikt nie wątpi, że w murach naszych dzieło zakończone widzieć będziemy. Słychać, że gdy Deputacya do rzeczy przystąpi, Seym obrady swoie zawiesi. Natenczas wnidzie na załogę woysko Bawarskie. Wczesne urządzenia czynić każano, ażeby w czasie długiego, iak się spodziewamy, kongressu, żywność i mieszkanie zbyt drogie nie były.

Od granic Włoskich 4. Listopada.

Do Liworny zawinął niedawno Angielski okręt, pierwfzy po ogłofzonym pokoiu; depefze od Admirała Warren do Generała w mieście kommenderuiącego zawieraią prośbę, ażeby wolnością obdarzyć kazał kilku Angielskich Officyerów, których ma w niewoli. Uczynił wnet wfzystko Generał Francuzki; jeńce niemiefzkaiąc odpłyneli. Wkrótce garnizon Francuzki z Liworny przeyść ma do kraiów Cisalpińskich. W tymże porcie czekaią przybycia wielu statków Angielskich bogato ładownych, i otworzenia handlu tak dawno zatamowanego. — W Turynie biega pogłoska, że los Piemontu iuż niezawodnie zadecydowanym został. — Część kraiu zachodnia będzie wcielona do RPtey Francuzkiey; powiaty wschodnie dostać się maią Cisalpinom, którzy w zamianę Królowi Jmci Sardyńskiemu powinni ustąpić legacye od państw Papiezkich oderwane, Bononią, Ferrarę, i Rawennę; naostatek część południową Piemontu biorą Ligurowie. — W Genui Generał Sahuguet rozdawał nadgrody rycerskie 10. żołnierzom 106. półbrygady od Konsula przysłane; wfzy-

stkich potém zaprosił na obiad, gdzie przytomni byli znacznieysi Officyerowie Francuzcy, obywatele kraiowi. Po zakończonym obiedzie Generałowa każdemu z 10. żołnierzy ofiarowała wieniec z lauru i różczki oliwney pleciony. — W całych Włoſzech, cóżkolwiek nieświadomi łub nie chętni prawić zwykli za granicą, zupełna jest spokoyność; handel kwitnąć zaczyna; wracaią się mieſzkańce do ulubionych kunſztów i nauk, muzyki, malarstwa, snycerstwa; wſzelkie towary, mianowicie żywność jest tania.

z Hagi 16 Listopada.

Długo byłoby opisywać skutki okropne burzy morskiey, którey doznalismy na początku t. m. dość powiedzieć że brzegi nasze ſą pokryte ułomkami okrętów, mianowicie Angielskich. Nawet w porcie Dunquerque 10 batów zatoneło, część ludzi wyratowano. Wszystkie okręta Batawów liniowe i fregaty w Texel ſą zgromadzone; za kilka tygodni Admirał de Winter zacznie wysyłać ztamtąd eskadry na obięcie w dzierżawę osad w Indyi wsehodniey i zachodniey straconych; niektóre okręta użyte bydź maią do przewiezienia woysk Francuzkich. Sprawiedliwie ubolewał Windham w Angielskim Parlamencie, że pokóy da nieprzyiaciołom Wielkiey Brytaunii czas i ſposobność wystawienia ogromney potęgi na morzu. Nic nie powiemy o naszych usiłowaniach; o Francuzkich zamilczeć nie można. Minister morski, Stanu Konsyliarz Fleurieu, wielu doświadczonych Officyerów, na roskaz Konsula pierwszego proiekt gotuią. według którego urządzone bydź maią woska morskie, osady po różnych częściach świata, arsenały, magazyny, maytkowie, żołnierz flotny. Tym czasem ciągną do portów półbrygady przeznaczone do S. Domingo, Martiniki, wyspy Francuzkiey, Burbońskiey, Pondichery, i innych miast w Indyi należących do RPtey.— Rząd Naywyższy u nas roskazał, ażeby odtąd na pismach publicznych kłaść przestano słowa: wolność, równość, braterstwo.

Podaie się do wiadomosci, że trzy Rewersa jeden pod dattą 26. Julii z terminem opłacenia za dwanaście Miesięcy na summę złłch Pruskich 3000, drugi 13. Julii, takaż do dwunastu Miesięcy termin opłacenia przeznaczony takoż za Miesięcy dwanaście na tyleż summy 3000. złłch Pruskich, trzeci zaś Rawers pierwſzego 7bra w Ru idącym z wypłaceniem w terminie 12stu Mscy na summę 44037. Pruskich od JP. Ober-Bawera Królewieckiego, Krystyana Ditrycha wydane, na imie Szender Abram lub Abram Ziman, nikomu nie orderowane i nie adreſsowane, zginęły; i o tym doniesiono tymże wspomnionym Abrahamowi Senderowi, czyli Abrahamowi Zimanowi, ażeby nikomu innemu, jak tylko JP. Ober-Bawerowi Frydrychowi Ditrychowi zwrócili; uwiadamia się całą powſzechność kraiową, ażeby takowe zginione Rewersa od nikogo-kolwiek nie nabywane i nie kupowane były, a komu wyż specifikowane Rewersa dostać się mogły, ma się zgłosić do Kantoru Josela Tobiaſza i Kompanii onego Wileńskiego, i za takowe uwiadomienie powinną swą nadgrodę, od tegoż Kantoru odbierze.

Sąd Ziemski Pttu Brasł: w skutek Dekretu swoiego na dniu 9. Msca 9bra Ru 1801. zapadłego przez Gazety podaie do wiadomosci, że w Sprawie W. Klikowicza Stty z Kredytorami, i Debitorami za Remiſsą Sądu Głł: Litt: agituiącey się po wypadłych na niektórych ultymarnych konwikcyach, z stawaiącemi Stronami wypadł Dekret dyllacyiny copiarum Spraw, i przeznaczaiący komportacyą tak z instancyi Kredytorów na W. Klikowicza, jakoteż wzaiemnie na WW. Kredytorach w dniu 16. Decembra w Kancellaryi Ziem: Brasł: dopełnić się powinno, a wykonanie przysiąg przez W. Klikowicza przed Sądem za przypadnieniem Sprawy, a przez Kredytorów na prawdziwey i lokalney komportacyi, w Juryzdykcyi każdemu zręcznieyſzych, lub Kancellaryach przed Regentami w przeciągu od dnia przeznaczoney Komportacyi do dnia 28. Decembra dozwolone, a zaniewybraniem w tym przeciągu czasu, wykonanie przed Sądem, za przypadnieniem Sprawy zastrzeżone. A takowa Sprawa choćby za niestannością którey Strony, z przepisu Dekretu Remiſsyinego Sądu Głł: Litt: w następnym Stron przyiściu oczewiście Sądzona będzie za temiż Pozwami z wolnością przeniesienia Aktoratów do nowych wpisów, jako za zgodzeniem się Stron. — Takowe uwiadomienie Sąd do kantoru Gazety przesyła dla wydrukowania w Gazetach. — Działo się na Seſsyi w mieście Widzach Roku 1801. Msca Novembra 11. dnia.

Sąd ziazdowy rozbior fortuny JO. Xcia Michała Lubomirskiego, na powadze Dekretu Sądu Głównego, Gubernii Wołyńskiey, Departamentu 2, dopełniwszy. Kiedy po uzupełnioney przez JO. Xcia dłużnika komportacyi dokumentów od d. 4 Mca Septembra teraz bieżącego roku likwidacyą praw wierzytelskich rozpoczął, o czém administracyi fortuny tegoż JO. Xcia środkami przyzwoitemi, wszystkich wierzycielów nawet zagranicznych zawiadomić dozwolił, co i dopełniono zostało, a dotąd widzi, iż wierzyciele do fortuny ne rozbior wystawioney pretensye maiący, z prawami ſwemi do zaliczenia długów i pretensyi wszelkich tak opóźniaią się, iż podług doniesienia Sądowi przez umocowanych JO. Xcia dłużnika i iego massy administratorów, ledwo czwarta część z zapozwanych wierzycielów z ſwoiemi prawami popisywała się; znaglony iest ninieyszą rezolucyą postanowić i postanawia. iż likwidacya wierzycielskich nie dłnżey iak do dnia 15 Februaryi 1802 roku przyimowana bydź może, i po tym dniu Sąd Dekret Sądu Głównego dopełniaiący do niechybnego stanowienia massy w dobrach nie ruchomych JO. Xcia Michała Lubomirskiego przystąpić oświadcza, a na tenczas likwidacya długów już mieysca mieć nie będzie. Od dnia zaś 5 Mca Novembris ninieyszego Roku, do d 23 Decembra nieprzerwanie, iż tak likwidacyą długow Status passivi iako tnż Status activi, tudzież rozsądzeniem wszelkich kategoryi dóbr symassy tłączcych, i wszelkich do teyże ma pretensyi, Sąd codziennie zatrudniać się będzie, ogłasza. I tę Rezolucyą swoią dla wiadomoshi każdego z wierzycielów, administratorom massy JO. Xcia Michała Lubomirskiego, tak w Akta Powiatu, w którym dobra rozbiorowi oddane leżą, wniesie, iakoteż przez wszelkie środki przyzwoite rozgłosić iak nayrychley poleca. Dan na Sessyi Sądowey w Dubnie d. 23 8bris Roku 1801.

Franciszek Socha Chomętowski Podsędek Ziem: Pawiatu Konstantynowskiego